

Aar. Det er om den, der er brugt de voldsomme Udtryk, f. Eks., at den skulde være en Forbrydelse mod de gamle. Hvad er der da med Hensyn til Aldersgrænsen sket, der berettiger til at bruge saa stærke Udtryk? Kan man sige, at de gamle er stillet daarligere under den nye Aldersrentelov, end de var under den gamle Alderdomsunderstøttelseslov? Før var Forholdet det, at man havde Lov at søge om Alderdomsunderstøttelse, naar man var 60 Aar, men det var ikke nogen Ret, det var overladt til Kommunalbestyrelsens frie Skøn, om de gamle burde have Alderdomsunderstøttelsen udbetalt allerede fra det 60de Aar; man kunde give dem den, hvis man mente det nødvendigt, men man kunde ogsaa udsætte det og maaske ikke give dem den, før de var 70 Aar. Efter den nye Lov har de gamle faaet en Ret til at faa Aldersrente efter det fyldte 65de Aar, og det er straks en stor Forskel. Dertil kommer jo, at Aldersrente som bekendt kan bevilges allerede fra det fyldte 60de Aar, hvis de gamle virkelig er trængende. Ja, indvender man saa, men der er den Klausul, at $\frac{3}{4}$ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer skal stemme derfor. Jeg tror nu ikke, at denne Bestemmelse om de $\frac{3}{4}$ Majoritet vil blive nogen Hindring i de Tilfælde, hvor der foreligger virkelig Trang, ikke alene fordi jeg tror, at der overalt sidder — ja, man plejer jo at kalde dem humane Kommunalbestyrelser; „human“ er for øvrigt efter min Mening et meget daarligt Udtryk, det er en meget billig Maade at blive human paa, naar det kan ske ved at dele ud af andres Penge; det er jo ikke givet, at de samme Kommunalbestyrelsesmedlemmer, som nu bliver kaldt humane, vilde være lige saa humane, hvis det var deres egne Penge, der skulde deles ud af. Jeg vil derfor hellere sige: fordi jeg tror, at der overalt sidder rettænkende Sogne- og Byraad, der sikkert vil gøre Ret og Skel til alle Sider. Dog ikke alene af den Grund mener jeg, at denne Bestemmelse ikke vil komme til at stille sig hindrende i Vejen for Hjælp til de virkelig trængende, men det er jo desuden den billigste Maade, man kan komme saadanne gamle Mennesker til Hjælp paa, hvis de ikke kan klare sig selv længere. Alle Partier herhjemme har jo, som jeg sagde før, erkendt gennem Vedtagelsen af denne Lov, at man har Forpligtelse til at hjælpe de gamle paa en eller anden Maade, og jeg mener, at det er den billigste Maade at hjælpe dem paa. Man kan selvfølgelig sige: nej,

vi vil ikke give dem Aldersrente, men de kan f. Eks. faa Fattigunderstøttelse — men den skal Kommunen selv bidrage det hele til. Eller man kunde tænke sig at give dem Hjelpekasseunderstøttelse, men ogsaa af dennes Beløb faar Kommunerne kun en mindre Part refunderet. Jeg mener, at i de Tilfælde, hvor de gamle virkelig har berettiget Krav paa at blive hjulpet, er der ikke Tvivl om, at der altid vil være den fornødne Majoritet til Stede for at yde dem denne Hjælp, bl. a. fordi Kommunen ved at bevilge dem Aldersrente vil faa de $\frac{7}{12}$ af Udgifterne hertil refunderet af Statskassen.

Ogsaa selve Taksterne vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til. Man har fra Oppositionens Side sagt, at et saadant Par gamle Mennesker umuligt kunde leve af de paagældende Beløb, hvis de ikke selv havde noget ved Siden af eller havde nogen, der vilde og kunde hjælpe dem, og man har nævnt Eksempler herpaa. Selvfølgelig, man kan paavise enkelte Eksempler i saa Henseende baade herfra og derfra, det er ikke vanskeligt, men man maa dog huske paa een Ting, nemlig at naar man vil gaa bort fra det frie Skøn og over til de faste Takster, er det umuligt at sætte disse saa højt, at der ikke kan gives Undtagelsestilfælde, Tilfælde, hvor de gamle vil faa for lidt. Beviset herfor leverede det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i Fjor ved første Behandling af Finanslovsforslaget. Under denne meddelte han — vistnok paa Foranledning af en Forespørgsel fra Indenrigsministeren —, at der var gamle enligstillede Kvinder i Vejle, der fik Alderdomsunderstøttelse efter den gamle Lov paa over 1 500 Kr. Nu skal jeg slet ikke komme ind paa, hvorvidt dette Tal er for højt eller for lavt, hvorvidt man har givet dem for meget derovre i Vejle, jeg skal blot fastslaa den Kendsgerning, at man til gamle enligstillede Kvinder i Vejle har udbetalt over 1 500 Kr. aarlig i Alderdomsunderstøttelse. Hvis vi nu skulde have en Aldersrentelov, der satte de faste Takster saa højt, at alle Undtagelsestilfælde kom med, og hvis man kan gaa ud fra, at Kommunalbestyrelsen ovre i Vejle ikke giver de gamle mere, end hvad der efter dens Mening er nødvendigt, saa vilde det altsaa sige, at man skulde sætte de faste Takster saa højt, at gamle enligstillede Kvinder skulde have over 1 500 Kr. aarlig i Understøttelse. Det vilde vel sige, at et Ægtepar skulde have op imod 3 000 Kr. aarlig, og det vilde alt i alt be-